

L 193/2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CANCELARIA PREȘEDINTELUI

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. II/3040 / 02-07-2025

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

Dosar nr.3067A/2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 8273 / 02 JUL 2025

Domnului Mircea ABRUDEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

București, Biroul permanent al Senatului

193 / 2 iulie 2025

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de senatori aparținând Grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (PL-x 211/2025).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 7 iulie 2025 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 8 iulie 2025.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Marian ENACHE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Dosar nr. 3067/2025

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXXV. 3979
Data 01.07.2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR8 149 / 01 JUL 2025
1545

Secretar General

Domnului

MARIAN ENACHE

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem, alăturat, sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (L193/2025), formulată în condițiile art.146 lita) din Constituția României, republicată, și depusă la Senat în ziua de marți, 1 iulie 2025.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Mariș Ovidiu Oprea

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. LXVII. 189 101. 04. 2025

Parlamentul României
*Senat***SENATUL ROMÂNIEI**
SECRETAR GENERALNr. XXXV. 2972
Data 01. 07. 2025**Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor**

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI**Stimate Doamne Președinte,**

Subsemnații senatori înscrși în lista anexă la prezenta cerere, formulăm, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, revizuită și republicată și ale art. 138 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, publicată în M. Of. nr. 50 din 25 februarie 1994, republicat în M. Of. nr. 72 din 26 ianuarie 2024, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată în Monitorul Of. nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a prevederilor Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (PL-x nr. 211/2025, L193/2025), în forma adoptată de Camera Deputaților.

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE**I. Obiectul controlului de neconstituționalitate**

În privința obiectului sesizării, acesta constă în Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (PL-x nr. 211/2025, L193/2025, în continuare, *Legea*), asupra căreia vă solicităm să vă pronunțați (1) având în vedere motivele de neconstituționalitate intrinsecă a Legii, în integralitatea acesteia.

II. Admisibilitatea sesizării de neconstituționalitate

Față de prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, sesizarea de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute atât sub aspectul titularilor dreptului de

sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de peste 50 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 2 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, întrucât legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

Legea care face obiectul acestei sesizări a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii la data de 30.06.2025.

În consecință, Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

III. Criticile de neconstituționalitate

A. Încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituția României – principiul separației puterilor în stat și caracterul exclusiv al puterii legislative

Legea acordă Guvernului prerogative care, prin natura lor, echivalează cu exercitarea puterii legislative, în mod aparent egal sau concurent cu Parlamentul. Această delegare extinsă, lipsită de o delimitare clară și riguroasă a competențelor, contravine principiului separației puterilor în stat prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și principiului pluralismului democratic. Astfel, Guvernul ar exercita atribuții legislative într-un mod necontrolat, ceea ce afectează echilibrul constituțional dintre puterile statului și subminează statul de drept.

Dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție impun o limită a întinderii delegării, fiind de resortul exclusiv al puterii legiuitoare de a stabili, în mod lipsit de echivoc, care sunt materiile ce urmează a fi reglementate prin ordonanțe. Pe de altă parte, în cazul de față, suntem în prezența unui transfer efectiv de competență, de la Parlament la Guvern, chiar dacă, potrivit art. 115 alin. (3) din Constituție, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului prin lege, într-un termen stabilit prin însuși conținutul legii de abilitare.

B. Încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție – calitatea legii și cerința clarității, preciziei și previzibilității normelor

Legea în cauză conține norme generale, imprecise și excesiv de largi, care nu definesc cu exactitate sfera și limitele competențelor delegate Guvernului. Mandatul conferit este vag și ambiguu, ceea ce face imposibilă o înțelegere clară a măsurilor legislative ce pot fi adoptate prin ordonanțe. Lipsa unor criterii clare și a unor obiective precise facilitează exercitarea discreționară a puterii legislative, în absența unui control parlamentar prealabil, încălcând astfel exigențele Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă și principiul calității legii, garantat constituțional.

Dispozițiile art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție nu pot fi interpretate în sensul că Guvernul poate primi competențe legislative extinse, cu domenii de reglementare vagi și imprecise, cum este cazul prezentei legi. Legea de abilitare trebuie să asigure o delimitare clară, precisă și previzibilă a competențelor delegate Guvernului, nu să lase o sferă largă și neunitară, ce permite o interpretare discreționară. Domeniile de reglementare trebuie să fie definite cu

precizie, iar nu doar generic, pentru a nu submina principiul clarității și calității legii impus de art. 1 alin. (5) din Constituție. Această lipsă de claritate și previzibilitate constituie o gravă încălcare a principiilor statului de drept.

Situația prezentă este cu atât mai gravă cu cât, legea supusă controlului cuprinde atât dispoziții detaliate, cât și prevederi excesiv de generale, fără o coerență legislativă, ceea ce generează incertitudine și riscuri majore privind limitarea puterii executive. Aceasta creează premisele unor abuzuri și intervenții legislative discreționare, încălcând principiile constituționale fundamentale.

Din analiza prevederilor legii supuse controlului de constituționalitate, rezultă o reglementare neunitară, dispozițiile care stabilesc domenii concrete în care Guvernul primește abilitare (acte normative enumerate expres în vederea operării de modificări pe calea ordonanțelor) alternând cu dispoziții care se limitează la a indica doar sfera relațiilor sociale ce urmează a fi reglementate, o atare structură fiind de natură a afecta legea de abilitare în ansamblu sub aspectul condițiilor de claritate și previzibilitate, constituind inclusiv un element ce ține de domeniul tehnicii legislative.

Prin adoptarea unor asemenea „norme imprecise” se evită dezbateră parlamentară privind necesitatea soluțiilor preconizate prin adoptarea ordonanțelor și nici nu există un control parlamentar anterior adoptării ordonanțelor.

Argumentul conform căruia Parlamentul ar putea controla ulterior ordonanțele emise, votând pentru aprobarea sau respingerea acestora, nu poate justifica delegarea excesivă și neclară a competențelor legislative Guvernului. Controlul ulterior nu substituie necesitatea unui control parlamentar anterior și a unei delimitări clare a competențelor. Astfel, Legea în această formă permite o delegare ce exclude o dezbateră parlamentară reală și un control efectiv, ceea ce contravine principiului separației puterilor în stat și securității juridice.

Prin urmare, adoptarea unei legi speciale de abilitare care stabilește domenii atât de largi și neprecizate, fără o limitare clară a mandatului Guvernului, încalcă securitatea juridică și principiul clarității legii, componente obligatorii ale art. 1 alin. (5) din Constituție.

C. Încălcarea art. 115 alin. (1) – (3) din Constituție – interdicția reglementării prin ordonanțe a domeniilor ce fac obiectul legilor organice

Legea nu respectă interdicția constituțională expresă ca Guvernul să reglementeze prin ordonanțe în domeniile ce necesită legi organice. În mod concret, prin această lege se acordă Guvernului competențe de a emite ordonanțe în domenii ce țin de legi organice, cum sunt reglementările privind organizarea și funcționarea autorităților administrative autonome și instituțiile din domeniul sănătății, reglementări în domeniul muncii și protecției sociale.

Sensul abilitării legislative este acela al investirii Guvernului cu componenta stabilirii unor măsuri legislative care însă să nu afecteze, în niciun fel, domeniile rezervate legii organice. De aceea, sub aspect material, abilitarea are un caracter limitat, nu numai de scopul prevăzut de legea de abilitare, dar și de interdicția constituțională de a depăși sfera legii ordinare printr-o ingerință în domeniul legii organice.

Delegarea legislativă către Guvern trebuie să fie strict limitată și să nu includă, sub nicio formă, domenii rezervate legilor organice. Prevederile Legii permit Guvernului, prin formulări ambigue și insuficient delimitate, să intervină în domenii ce țin exclusiv de legile organice, încălcând astfel art. 115 alin. (1) - (3) din Constituție.

Criticile trebuie examinate și sub aspectul faptului că proiectul oferă Guvernului posibilitatea să adopte ordonanțe care conțin dispoziții ce depășesc limitele legii ordinare, intrând în domeniul legilor organice, ceea ce este în mod evident neconstituțional. Chiar dacă legea nu prevede explicit acest lucru, riscul unei asemenea încălcări este evident și semnificativ, iar delegarea legislativă nu poate lăsa loc unor astfel de interpretări discreționare.

Textul art. 1 din lege nu delimitează explicit domeniile interzise, iar formularea „*domenii care nu fac obiectul legilor organice*” este insuficientă pentru a preveni depășirea limitelor constituționale. Aceasta creează incertitudine cu privire la sfera exactă a competențelor delegate, ceea ce contravine exigențelor stricte ale art. 115 din Constituție.

Această critici nu pot fi tratate ca o simplă eventualitate, ci reprezintă o amenințare concretă și reală pentru respectarea Constituției, deoarece legea de abilitare creează premisele unei ingerințe neconstituționale, iar anticiparea unor reglementări viitoare ipotetice nu poate legitima o delegare atât de vagă și neclară.

În cazul în care Guvernul emite ordonanțe care afectează domeniile rezervate legilor organice, Parlamentul poate decide să le respingă, însă această eventuală acțiune a legiuitorului nu poate înlocui garanțiile constituționale care cer prevenirea de la bun început a unei asemenea delegări nepermise. În plus, această situație afectează securitatea juridică și poate genera efecte iremediabile pe durata aplicării ordonanțelor neconstituționale.

C. Delegarea legislativă încalcă domeniile rezervate legilor organice

Delegarea legislativă relativă la probleme din domeniul muncii, protecției sociale, familiei și tineretului (art. 1. IV din Lege) nu poate privi alte aspecte decât cele referitoare la organizarea generală a muncii, care se reglementează numai prin lege organică – art. 73 alin. 3 lit. p) din Constituție. Aspectele enumerate se identifică, în toate componentele lor, cu organizarea generală a muncii, și urmăresc, prin scopurile și modalitățile în care se vor efectua, îmbunătățirea acestui proces național în cadrul regimului general al domeniului muncii. Așa fiind, în cadrul controlului de constituționalitate asupra prevederilor legii de abilitare, vă solicităm să constatați că legea de abilitare permite Guvernului să emită ordonanțe de urgență într-un domeniu rezervat exclusiv legiuitorului.

În continuare, art. 1. VI pct. 4 din legea criticată, prin referirea expresă la Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, certifică încălcarea dispozițiilor legale referitoare la interdicția de a se legifera în domeniul legilor organice. De asemenea, art. 1. VI pct. 6 din Lege este neclar, deoarece nu face distincția între autoritățile publice centrale care formează administrația publică de specialitate și autoritățile administrative autonome. Pe cale de consecință, există posibilitatea ca Guvernul să procedeze la modificarea unor reglementări legale cu caracter organic privind autoritățile administrative autonome, acțiuni care ar încălca dispozițiile art. 117 alin. (3) din Constituție.

Similar celor de mai sus, art. 1. XI pct. 4 din Lege încalcă art. 31 alin. (5) din Constituție, în condițiile în care se prevede posibilitatea Guvernului de a reglementa serviciile publice de radio și de televiziune, care sunt autonome, iar organizarea lor se reglementează prin lege organică.

IV. Concluzii

Având în vedere criticile aduse Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, se constată următoarele: Legea transferă Guvernului competențe legislative într-un mod excesiv și insuficient delimitat, subminând principiul separației și echilibrului puterilor în stat. Această delegare lipsită de claritate transformă Guvernul într-o autoritate legislativă concurentă cu Parlamentul, contrar prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție.

Textul Legii este vag, lipsit de claritate și previzibilitate, încălcând cerințele de calitate a actelor normative și securitatea juridică prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție. Această ambiguitate permite interpretări discreționare, permițând Guvernului să adopte reglementări care pot afecta stabilitatea normativă a statului.

Legea încalcă și art. 115 alin. (1) – (3) din Constituție, deoarece nu delimitează riguros domeniile rezervate legilor organice, ceea ce permite ingerințe ale Guvernului în această sferă protejată de Legea fundamentală. Prevederile neclare ale Legii permit Guvernului să

reglementeze în domenii rezervate legii organice, cum ar fi autoritățile administrative autonome, organizarea generală a învățământului sau politica de protecție socială, contrar art. 73 din Constituție.

În plus, delegarea legislativă acordată Guvernului exclude controlul parlamentar prealabil, eliminând o garanție esențială a statului de drept. Prin omisiunea acestui control, se creează premisele pentru legiferarea discreționară, ceea ce contravine principiilor democrației și pluralismului.

În concluzie, Legea în forma sa actuală contravine grav prevederilor Constituției României, subminând principiile statului de drept, ale separației puterilor și ale securității juridice. Pentru toate aceste considerente, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea în integralitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Tabel de susținători pentru obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (PL-x nr. 211/2025, L193/2025)

Nr.crt	Nume și Prenume Senator	Grup Parlamentar	Circumscripție Electorală	Semnătura
1	PEIU PETRIȘOR	AUR	42 BOC	
2	PETRE GEORGE CĂR	AUR	30	
3	VLAHU NICOLAE	AUR	14 CF	
4	VASILE MARIAN	AUR	17 DJ	
5	Ștefan Gheamă	AUR	43 Iași	
6	ȘTOICA CĂRIAN TINI	A.U.R.	37 TIMIȘ	
7	Sanda M. Joneț	AUR	20 GJ	
8	VÂNRE CRISTIAN	AUR	28 IAL	
9	Lumința Păucean - Fernandes	AUR	34 SB	
10	Parasca Teofil	AUR	2 AR	
11	Silgeanu Gelu	AUR	07 BT	
12	CONSTANTINELU RODICA	AUR	18 GL	
13	POTECH VĂLĂCĂ	AUR	22 HD	
14	ȘIPOS EUGEN BISTIAN	AUR	13 CJ	
15	INERGU CORNEL	AUR	41	
16	ȘTEFĂ Mădălin	AUR	42	
17	ȘUMIRESCU CRISTIAN	AUR	84 IS	
18	Bărcan Dorina	AUR	8 BV	
19	ROMAN MARIUS VALENTIN	AUR	10 BZ	

Tabel de susținători pentru obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (PL-x nr. 211/2025, L193/2025)

[illegible]